WWW.EXPRESSLANKA.TK 1

සමහර දේවල් ඇස් දෙකෙන් දකින දේට වඩා වෙනස්

මේ හදිසියේ මට වැස්සක් තෙම නොවේ. අහස කළු කර ගුගුර ගුගුරා වසින්නේ. මේ මහපොළවට පිදවන්නා ආයි මට සිහිනි. බලවත් එහෙමය. හදන්නේ දුබලයාට පිදවන්නටය. මම දකින් දක්වා වූ පෙනීම සලිපමින් සුළුපාට වී සර්වයන් හැද තිල්පාට පෙරල්පු පාළුන්දෙමි.

"මේ මහ වැස්සෙ..." අම්මා විමසුවාය.

මම කතා නොකලෙමි.

Uploaded by
Graphic Heart
For O2wall.com
WWW.EXPRESSLANKA.TK 2

"මං අද ජීවිත පෙනුව සිල දැනුනේ අදයි..."

සිනාසෙන්න මට කියා දෙන්න.

මනෝරි සිලිකා වික්‍රමආරච්චි ලියයි.

[illegible]

[illegible]

WWW.EXPRESSLANKA.TK 3

මට පැතිකාර ගුරුතුමිය එහෙම වීතය හාර ගුරුවරියන් ඇත තිබේ. එත් මම එය නොතලෙමි. මා කලේ ඒ ගුරුවරුන් ළඟට පමණක් . මිණුලියකගේ තුවුත් අලවා පොත්වලට ගසා

ඇසීමය.

"ඉතිං අනීසා මොකද මං කියපු දේ ගැන කියන්නෙ..."

"මට මතක නෑ.. හැබි මොකද්ද..."

"අමුත්තු දෙකක් කියනවා මතක නෑ.. ඔයාතම.."

"අමුත්තු දෙකක් ... ඒ තරං කාලයක්.."

මම සිනාවීමි.

"හායි... ඔබි." චාමි මා දුක මනසේ ඉදිරියේ සිට කැඟැහුවේ හොඳවේලාවටය. ඔහු හැකිය එකතම සිටියේ චාමි ළඟට ගියෙමි.

"වාර ඇත්තෙක්.."

"මං දැක්කා ඒකයි කතා කලේ මෙල්ල දාලා.."

චාමි කීවේය.

"මෙල්ල ඉතිං කොහොමත් කියනවනෙ ළමයි. ගියාං තොනාතෙ ඇතු සතා එහේ.."

මම කීවෙමි. චාමි සිනාවුනාය.

"මේ වැස්සෙත් ගෙදරට වෙලා ඉන්න බැරි නැවී.."

චාමි කීවාය.

"උඹ ඉන්නෙ ගෙදරද..."

මම ඇසුවෙමි.

"මං උඹ එන නිසාමයි ආවෙ.. නැත්තං පොරෝගෙන නිදාගන්නවා.."

චාමි කීවාය. හැකිය අප ළඟට ආවේය.

"අනීසා..."

"මල්ලිවෙද්.."

මම චාමි දෙස බලා සිටියෙමි.

"එයි ඔහින්නැද්ද..."

"මෙතන..."

"ඔබිලු මං.."

මම චාමින් ඇදගෙන මහයෙන් මැස්සෙමි.

"කුලප්පුවද.. පයින් යන්නද.."

චාමි ඇසුවේ මහයෙන් බැසය.

"උඹ දන්නවනෙ අර හැකිය ඉන්න බස් එකෙකටත් මං නගින්නැතෙ.."

"ඔබං එහෙනං වැඩිය නෑ හෝල්ට් හතරක් විතර ඇති.."

චාමි කීවේය. යන්නම වැස්ස අඩුවී ගොසිනි. අපි පැතියට පයින්ම ගියෙමු.

"අනේ ... මං කියන්නෙ එයාගේ හෝල්ලයෙක් කමයි අද උගන්නන්නේ.."

Uploaded by
Graphic
For O-wall.com
WWW.EXPRESSLANKA.TK 4

ඔහොම ඔරවලා බලන්නෙ නෑ මං දිහා... මං ඔයාගෙ අම්මා තාත්තා නෙමේ.. තේරුනාද...

චාමී කීවේ පංතියට ඇතුළු වෙද්දීය.

"කොල්ලෙක්ද දන්නෙ නෑ..."

"හ්ම්... හ්ම්... ඩෙනිම් කලිසමක් මාර හැන්ඩ්සම්නෙ..."

මම පංතියට ඇතුළු වන දොරටුවෙන් ඉදිරිය බැලුවෙමි. ඒ මේඩම් අයියාය. මට සිනා නැගිනි. ඔහු කෙලින්ම මගේ දෙස බලා "උන්නත් සිනාසුනේ නැත.

"මොකද එයාව දන්න අඳුනනවද..."

"නැත්තං... චාමී... එයා මේ දැනුත්..."

මම කියවන්න ගිය වචන හිරගත්තෙමි.

"මෙයා තමයි අලුත් සර්..."

පංතියට ඇතුළු වී අන්තිම බෙන්ච් එක මත පොත් තබමින් චාමී කීවාය. මේඩම් වෙලාවට පංතිය පටන් ගත්තේය. ඔහුත් අපේ පංතියේ සිසු ළමයින් අතර වැඩි වයස් පරතරයක් නැත. ඒත් මේඩම් ඔහුගේ වඩා හොඳටම ඉගෙන් ... මට සිතුනේ ඔහු - උන්නාය...

"... ... ... තනියෙන් එන්නෙ නැලු..."

චාමී කීවාය. මම මේඩම්ගේ ඇස් දෙස බලා උන්නෙමි. ඔහු මොහොතකට හෝ මා දෙස බැලුවේ නැත. කෙල්ලන් වැඩිපුර නැගිට නැගිට උන්නාය

උන්නේ මේඩම්ට ඩබ් වී වගේය.

"මළ සමයං..."

මම මටම කීවෙමි.

"අහිංසා නැගිටින්න... කියන්න මං අහපු ප්‍රශ්නෙට උත්තරේ..."

මේඩම් උන් හිටි හැටියේ කීවේය.

"නැවා ගේද බැගෙ..."

මට කියවිනි. චාමී පොතින් මුහුණ වසා ගෙන සිනාවූවාය. මම නැගිට්ටෙමි. ළමයින් සැමගේත් අවධානය මටය. මා ප්‍රශ්නයවත් අසා උන්නේ නැත.

"ආයි කියන්න... සර් ප්‍රශ්නෙ..."

මම කීවෙමි. ළමයින් සිනාසුනාය. මං සමග තරහ ඒ තරම් මිත හොඳ නැති කෙල්ලන් වැඩි පුර සිනාසුනාය.

"මං අල්මේදා මිස් නෙමෙ... අල්මේදා මිස්ගෙ ... ... නැති ... ... පංතිය ඉන්නෙපට..."

මම පොත් ටිකක් අරගෙන ඉදිරිපෙළියට

WWW.EXPRESSLANKA.TK 5

ඇදී කොල්ලෝ නෑ ඇහුන.
මට කතාකරන්න හරි බය හොඳයි.."
මම මටම කියා ගත්තෙමි.
"ඔයාගේ අඳුනන්න පිළගට ගෙන පුස්තකේට උත්තරේ හොයාගන්නොත් මං ටොක්කක් ගහීනට ඇලුව ඕල් වෙන්න.."
"මොකෝ උනා.."
මම පෙරලිමි.
"මොකද්ද කියේ.."
ඔහු මා ගොල් මුහුණෙහනට දෑස යිහිති.
"මුකුත් නෑ සර්.."
"ඔයත් එහෙනං ගොඩක් අවධානයෙන් ඉන්න.."
ඔහු ගායේ සාමය පටන් ගත්තේය මම හොඳට ඇහුම් කන් දුන්නෙමි. ඔහේ පොත අතට ගත් මේධිකා පෙරලා බැලුවේය.
"හෝ මේකෙ පලුම්ය ගෝරිස්.. මුල ලියලා ඇත්තෙම නෑ.. ඇල්ලීන් ඇඳන වැඩ කරලා.. ඔයා මේ. ගිහාන්ට හොයාදී ගන්නතෙ..
මේධිකාගේ මුහුණේ එකම සිනාවක් හෝ නොවීය. මම කළුරු මේධිකා මිරිරා බලා උන්නෙමි.
"ඔයාගෙම කරවලා බලන්නෙ නෑ මං දීනා.. මං ඔයාගෙ අම්මා තාත්තා ගෙනෙයි.. ගෝල්ලානද.. ඉගෙන ගන්න ගාවීතං මං කියන විදිහට සැකියට ගෙනා නැත්නං ඒ අම්මයක මිනිස්සුන්ගේ සල්ලි කාල උන්නෙ නැතිව ගෙදර ඉන්නවා."

Uploaded by
Graphic
For O wall.com
WWW.EXPRESSLANKA.TK 6

මේධිකා නැගැනුණේය. අද උන් ඇදුම් ගලවා දමන්න කරමට සිටිති. ලැප්ටොට් ඉග පළ නැගිටී ගොස් සිටිති. පංතිය ඇරියුණු මම නොනැමිට උන්නෙමි. ඔහු මා දෙස බැලුවේ මේ පංතියේදී සිහිදිහයත මා දැක නොතිබුණු ලෙසටය.
"යන්නෙ නැද්ද..?"
එමී ලහටම දුවත් ආවිය. ඇය් දෙසට ජීවිතයේ මුල්ම වතාවට කළුලු උනා සිටිති.
"ඒයි ඔබ ගණන් ගන්නද.. උඹ අඩනවද.."
එමී ඇහුවාය. මම වෙස්ස් එකට වැටුනා කළුඑ බිංදුව දෙස බලා උන්නෙමි.
"යමං අර සර් බලා ඉන්නවා.."
මා සිත සිනා බැලුවේ ඒ වෙලාවේය. මේධිකා අප දෙස බලා උන්නේය. මම ඔහුට රවා බලා නොහ නැගී උන්නෙමි.
"කවුරු කියල හිතා ඉන්නවද දන්නෙ නෑ.. කුලී වැඩ කරන සෙල්ලියනෙ පුතා.."
මම එන අතර වාරයේදී මේධිකාට බැන්නෙමි. එමී සිනා වුවා.
"හිතාගෙනද මොකද එහෙනම් මා එක්ක එකතු වෙලා ගසින්නේ.."
"මට හිතෙන්නෙ මෙහෙ මොනව හරි දෙයක් තියෙනවා. ඇයි

මං කවදා හරි කසාද බඳින්නේ හුඟක් හදවතින් පෝසත් ඒත් සතයක්වත් අතේ නැති දුප්පත් කොල්ලෙක්ව

පව් උඹටම පන්න පන්නා බනින්නේ..."

එහෙම කීවාය. මට හිතුනෙත් ඔය විකේඛය ගෙදර සියත් සිතට වෙනෙසය. අද උත් ඇඳුම් පිලිවෙලට ගලවා තබා මම යනනට වුනෙමි.

"පුතේ.. තේ හදලා.."

"හැදුවනං බියාගන්න.."

මම කෝපයෙන් කීවෙමි. අම්මා බිය පත් කරගෙන ගියාය.

"ආයි මෙතන තේ පොවන්න.."

මම මටම කීවෙමි.

යහනෙන් නැගිට්ටේ මෙටනට බනිමිනි. අම්මා ඇඳි වතින් කඳුළු පිසගනිං දුටුවෙමි.

"මොකද කඳුළු.."

මටම කියා ගත්තෙමි. මම හැන්දෑවේදී තේ නොබීවෙමි. රාත්‍රියේදී නොකෑවෙමි.

"කොල්ල අද කෑවෙත් නෑ.."

අම්මා තාත්තා එක් කියනවා ' ඇසිනි.

"කොල්ල එන්න එන්නම හිතුවක්කාර වෙනවා.."

ආයේ අම්මා කීවාය.

"තමුසෙ අම්ම කෙනෙක්ද දරුවගෙ වැරදි මං එක්ක කියන්නෙ.."

ඒ තාත්තාය.

"මං වෙන කා එක්ක කියන්නද අනේ.. ඔයා කවදද මාව තේරුම් ගත්තෙ.."

"තේරුම්... උඹ කවදද මට මිත පිදීමෙ ඇණියෙක් වුනේ.."

"අනේ දෙයියනේ හැමදාම මගෙ දරුව ගැන මගෙ පවුල ගැන මං හිතුවෙ.."

"හිතුව හිතුව... සිතදී කොක්කි... [illegible] අම්මට තාත්තට ගහන් ගන්නවද..

"අපේ ඒකට වැරදි මංද.."

"මව් කලුසෙ... තමුසෙ තමයි.. දරුවත් නොමග පදී ඇබිල්ල දීන් වෙන්නෙ අම්මට.."

"ඒක ඇත්ත අනෙ.. ඒක ඇත්ත.. ජීවිතේ

කවදාවත් සැනසීමක් නැත්තේ අම්මලාට අම්මා කෙනෙක් වෙන එක වාසනාවක් කියලයි හිතුවෙ.. ඒත් මට ඒක නෑ.."

මම කාමරයට වේගයෙන් ගියෙමි.

"මේ දෙන්නගෙ කන්දොස්කිරිලාව කරන්න ගන්නවද.."

"දුවේ... මංද තේරෙන්නෙම නැදි.."

අම්මා මා දෙස බලා ඇසුවාය.

"වැරදි... වැරැද්ද උඹට කසාද බැන්ද එක තමයි නැකි.."

තාත්තා අතට හසුවූ දෙයක් පොලවේ ගැසුවේය. මම එය අතට ගෙන ආයේත් පොලවේ ගැසුවෙමි.

"මේ නැතැතිල්ල නවත්වනවද... නැත්තං ඔය දෙන්නටත් මරල මත් මැරෙනවා.."

මම දොර වැස්සෙම වලියට බැස්සෙමි. හැද උත් ඒ පිනිමා කලිසම ගැන තෝ ඉත් නැති දුප් කමිසය [illegible] දිය ඇවිදු [illegible] මගේ ජීවිතය කෝපය පමණක් දැනිනි.

"මැරෙන්න ඕන මලුත් දෙන්න.."

WWW.EXPRESSLANKA.TK 7

ඔයා කවද්ද මාව තේරුම් ගත්තෙ...

[illegible]

WWW.EXPRESSLANKA.TK 8

"මං හිමින් ඇරලෙව්ල එන්නං..."

මේධිකා කීවේය. ඔහු මෙතෙක් ජෝර්ජ් මාමාගේ පුතා ලෙස මගේ "සර්" කෙනෙකි. මා ඔහුට සිය පිය පුතු නැත. ඒත් අවුරුදු කීපයක් ඇතිවී තිබිනි. ජීවිත කාලෙම සිහිවලට නොහැකිවුණු මම මෙවලේ ඔහුට ඇහුම් කන් දුන්නෙමි. මේධිකා පා පැදිය එලියට ගත්තේය.

"හෝ... ලියසනවා බලාගෙන පුතේ..."

"හා අම්මා..."

මේධිකා බයිසිකලය ගුල්ලෙන් එලියට ගෙනිත් නැද ආවේය.

"නැගිත්ත..."

ඔහු පිලිතුරට කීවේය. මා කියන්න දිව නොහැකිනි. මම නැංගෙමි.

"මුළු ගමම දන්නවා අමරසේකර මුදලාලි සීතා නෝනාට කසාද බැන්ද දවසෙ අදත් වෙනස්කම් කලා රන්කුඩු කරනවා කියල. ඒත් එහෙම පුතා කියල පුත්‍රණියේ ගේ ඇතුලෙ මේරගත් නැතිව මේ ජ් ඇඳුම්කුත් ඇඳන් කාට බලන එක හොඳ දෙයක් නෙමෙ ගෑණු ළමයෙකුට..."

මේධිකා කීවේය. මම කතා නොකළෙමි.

"මං හිතන්නෙ සීතා නෝනා වෙනකාවන්න ගැනියෙක්... කමන්ට ගැනියක් නෑ.. දුවත් නෑ..."

පිළිතුරට මේධිකා කීවේය.

"මට නම් දෙන්නම එකයි... මං පුංචි කාලෙ ඉඳන් දක්කෙ ඒ දෙන්න බෙහෙන්න එක ලෙස වෙන කුතුත් නෑ..."

"සමහර දේවල් ඇස් දෙකෙන් දකින දේට වඩා වෙනස් අහිංසා..."

"අපේ ගෙදර ගැන කතා කරන්න එපා..."

මම කීවෙමි. අපේ ගෙදර විසල් කාප්පය ලග පාලදීප් නතර විනි. අම්මා ගේට්ටුවෙන් එළියට ඇවිත් බලා උන්නාය. මා දුක ඇ සතුට බලා ගත්තාය.

"අනේ... මේ.. මේධිකා පුතානේ..."

"මට සීතා නෝනා අහිංසා අපේ ගෙදර ආවා..."

"මගේ ඇගට ලේ ටිකක් අඳුවා පුතේ..."

මම කතා නොකර ගෙදරට ගියෙමි. මේධිකාත් අම්මාත් මොනෝ වෙලා කතා කරමින් උන්හ. සමහර මොනවා ගැන කතා කරන්නට ඇද්ද? එය මට කියන්නට බැරිය. ඒත් පසුවදා මෙහෙම දෙයක් විය. අම්මාත් තාත්තාත් උදයේ එකට එකම මේසයටම හිඳගෙන උන්හ.

"පුතේ එන්න කෑම කන්න..."

අම්මා කතා කලාය. පුදුම ගතියකින් හැදගෙන මම කෑම මේසයේ හිඳ ගත්තෙමි. වැඩ කාරිය ප්‍රිය වයිනා අපට බත් බෙදුවාය. මා අපාහ් දේවල් තල? කීමි.

"පුතේ අද ගෙද් ඉස්කොලෙ යි ඒවි..."

තාත්තා ඇහුවේය.

"ඔව්..."

මම කීවෙමි.

"මං එන්නං අම්මා එක්ක දවල්ට"

තාත්තා කීවේය. මම පුදුම වීමි. අහිංසාගේ සිහි දිගෙන එහෙම වී නැත. ඔවුන් එකම එකට සඳුන් එකට එකම හැනාස හිඳ නැත. ගමිනක් කොහේ නැත. මගේ කාලෙ පැන්න සලාතේ ඇවිත් නැත.

"අද නම්

Uploaded by Graphic Heart For O-wall.com
WWW.EXPRESSLANKA.TK 9

මගෙ හීන වල ඔයාවගේ කෙල්ලෙක් කොහොමවත් නෑ...

WWW.EXPRESSLANKA.TK 10

Uploaded by Graphic Heart For O-wall.com

WWW.EXPRESSLANKA.TK 11

"දැන් තමයි මට මගෙ දුප්පත් කෙල්ලව හම්බවුනෙ... එයා ළඟ සතයක් වත් නෑ... ආදරේ විතරයි තියෙන්නෙ... මේ මගෙ ඇස් දෙකෙන් පේන්නෙ එයාගෙ සුදු මූණ..."

සමත් නෑ..."

මේධිකා සිනාසුනි.

"සර්... මම ආයේ කීවෙමි.

"එන්න ගෙට..."

"සර් එළියට බහින්න ලැස්ති වුනේ.. මාව මුලින්ම හම්බවුනේ.."

"අයිං ගමන පුදුමයි. හැබැයි ඕ දෙනෙත් එන්න එන්ඩ වෙයිද දන්නෙ නෑ.."

මේධිකා කීවේය. මහුගේ මවත් පියත් සිනාසුනි.

"අම්මා.. තාත්තා.. මං යනවා එහෙනං..."

මේධිකා මහුගෙ දෙමාපියන් වැඳ සමුගත්තේය.

මේධිකාත් මමත් පෙම්බිඩ පාර දිගේ ඇවිද ආවෙමු.

"අල්මේදා මිස් කිව්වා ඔයා පැනී එන්නෙ නෑ කියලා..."

මේධිකා කීවේය.

"මට අල්මේදා මිස් කියන එකා තේරෙන්නෙ නෑ. සර් ගෙදර ආවම නිවාඩුවට මං ගෙදර ඇවිත් සර්ගෙන් අහන්නං..."

"ඒ කියන්නෙ මට හැම තිස්සෙම ගෙදර එන්නද... මට සල්ලි නෑ සියට එන්..."

"මං මිස් ගෙවිද්දී ඔන් වලට ගිය එවිත් දෙන්නං..."

මම කීවෙමි.

[illegible]

"නෑ සර් ජීවිතේ වටිනාම දේ ආදරේ..."

මම කීවෙමි. මේධිකා මං දෙස බලා සිනාසුනි.

"ඇති යන්නං... කෝ දැන් අර කොහොත් කෙල්ල..."

Uploaded by Graphic Heart

WWW.EXPRESSLANKA.TK 12

මටට හැකිවිනි. සාරේ යන එන අයත් මගේ මුහුණ බැලූහ.

"දැන්න සර්... මං සරලත් නෑ... සැහැල්ලුත් නෑ. හොඳත් නෑ... මට සමාවෙන්න... ඒත් මං සර්ට ආදරේ කළා. සර්ගෙත් ආදරේ ඉඟෙන ගන්නෑ. මගෙ අම්මට තාත්තට ආදරේ දුන්නා... මේ සෝරම සර් නිසා... ඒකට පිං මං යන්නම්..."

මම යන්නට හැරුණෙමි. ඒත් මගේ අත ඔහුගේ අතට හිරවිනි.

"යන්නද..."

ඔව් කියන්න මම හිත හැදුවෙමි.

"ඇසුවද මගේ හිතේ තියෙන දේ..."

"සර්ගෙ හිතෙ ඉන්න දුවගත් කෙල්ල මං නෙමෙයි... මං ඒක දන්නවා..."

"මෙහි..."

මම ඇස් එසවීමි.

"දැන් තමයි මට මගෙ දුවගත් කෙල්ලව හම්බවුනෙ... එයා ළඟ සතයක් වත් නෑ... ආදරේ විතරයි තියෙන්නෙ... මේ මගෙ ඇස් දෙකෙන් පේන්නෙ එයාගෙ පුංචි මූණ..."

ඇස් වල කඳුළු පතර විනි.

"සර්..."

"මෙධියා කියන්න..."

මෙධියා දෙතොල්වලත් මෑදු මම මග මං මං තුරුල් කරගත්තේය. මම නැමීගෙන ඇගේ දෙතොල පහුවට සිප කියාගත්තෙමි.

මෙධියා සිනාවිනි.

"එයා ඉන්නෙ සර් මං ඉදිරියෙ..."

මම කීවෙමි. මෙධියා එකා හිස එසවා බැලුවේය.

"ඒකද..."

"මගෙ ඇස් දෙක දිහා බැලුවම සර්ට පෙනෙයි..."

මෙධියාට සිනා නැගිනි.

"මෙච්චර තීරණ ගන්න එයා අසිංසා..."

"මං ජීවිතේ ගත්ත හරිම තීරණේ මේක..."

"නෑ දරුවො.. ඔයා වැරදියට තේරුම් ගත්... මගෙ හිත වල ඔයාවගේ කෙල්ලෙක් කොහොමවත් නෑ... එයා ලූතක් සරල මේංසන කෙනෙක්..."

ඔහු කියවගෙන යද්දී මම හිස හතර වුනෙමි. මෙධියා නැවී බැලුවත් ඒත් මම ඔහු ළඟට නොගොස් සෙදර හිටියෙමි. දිවගෙන ගියෙමි. හැද උන් වෙනිම් කලිගම ලියා පුදු පිහු ගෙවාම නැද ගත්තෙමි. කොන්ඩය බැඳිත් සිරා පෝනිවේලය දැම්මෙමි. රිලාවට ගෙයේ සාරට දිව ගියෙමි. මෙධියා මං සිතු විදියටම බස්නැවතුමේය.

"අසිංසා..."

"සර් ..."

මෙධියා ... නැගිනි.

"සරල නම් ඔයද..."

සිනාගෙනීන් ඔහු ඇසුවේය. මට කවත් ... යන්නට බැරිය. මට හැඩිනි. අප්‍රිල් ... සතට ඔහු කඳුළු මගේ ඇස් දෙකෙන්

නිමි

WWW.EXPRESSLANKA.TK